

[Helge Larsen.]

skal glæde mig mere, end om den viser sig at virke bedre, end jeg har formodet at den vil.

Om planerne for finansåret 1963-64 vil jeg gerne sige, at skitsen til ændring af udskrivningsloven for statsindkomstskat ganske ligger på linje med, hvad mit parti ønsker. Det gælder den påtænkte forhøjelse af den skattefri bundgrænse fra 5 800 kr. til 7 000 kr., det gælder forhøjelsen af grænsen for proportionalskatten fra 18 000 kr. til 22 000 kr., og det gælder planerne om en nedsættelse af skatteprocenten fra 24 til 21. Men jeg vil gerne føje til, at en forudsætning for sådanne gennemgribende reformer er naturligvis, at samfundets økonomi kan bære det. Det skulle opnås gennem de foranstaltninger og de indgreb, som foretages i indeværende finansår, men jeg er glad for, at der imellem de fire partier er enighed om, at før udskrivningslovforslaget fremsættes til næste forår, skal der optages en forhandling mellem disse partier, hvorunder man skal foretage en vurdering ud fra samfundsøkonomiske synspunkter. Jeg håber og tror, at den ansvarsfølelse, som er kommet til udtryk under forhandlingerne i år, også vil komme til udtryk i det kommende år.

Aftalerne om de forskellige nye foranstaltninger til fremme af den private opsparing er jeg i det store og hele tilfreds med. Vi har jo både af forbrugsbegrænsende grunde og af hensyn til behovet for investeringskapital brug for en væsentlig større opsparing. De lovforslag, som den højtærede finansminister har fremsat herom, anbefaler jeg derfor principielt, men jeg vil gerne føje til, at der i det nye lovforslag om præmiering af opsparing, der konstateres over selvangivelsen, er så mange usikkerhedsmomenter, at en grundig gennemdrøftelse af enkeltheder vil være nødvendig.

Hele denne nye lovgivning om præmiering af opsparing rejser imidlertid en række problemer i forhold til private pensionsforsikringer med løbende udbetaling. Vi har netop i disse former for pensionsforsikring en opsparing over et langt åremål, og det må ikke komme dertil, at præmiering af opsparing for kortere perioder fører til, at interessen for den så fortrinlige pensions-

forsikring svækkes. Fortrinlig er den nemlig, både fordi det er en langsigtet opsparing, hvorved den i høj grad gavner kapitaldannelsen, og tillige fordi den giver den forsikrede en social sikkerhed derved, at udbetalingerne kan løbe år for år. Jeg har derfor med glæde noteret mig, at den højtærede finansminister har erklæret sig villig til, at hele dette vigtige problemkompleks tages op til løsning til gavn for den store voksende skare af pensionsforsikrede medborgere. Det vil ikke ske i forbindelse med de lovforslag om opsparingsfremmende foranstaltninger, som er fremsat; det vil først kunne ske senere, idet der er så mange problemer, som først skal drøftes igennem, før et endeligt forslag kan udarbejdes.

Jeg sagde i indledningen til min tale, at det, som regeringen og det store flertal af folketinget nu gennemfører, er en samordning af en række af de faktorer, der er bestemmende for den økonomiske udvikling. Men der er jo andre faktorer, som er bestemmende her; det gælder erhvervsorganisationer, det gælder fagorganisationer, brancheforeninger og mange flere, og det gælder vel ret beset hver enkelt borger i landet gennem de krav, han stiller eller eventuelt undlader at stille. Regering og folketing kan ikke gribe ind i alle de økonomiske dispositioner, der træffes på disse områder, medmindre vi vil gå til en statsfastsættelse af alle priser, lønninger og avancer, og derom er der absolut intet ønske hos mit parti. Men vi kan appellere til ansvarsfølelsen, og alene det, at indgribende foranstaltninger gennemføres med så stor tilslutning i folketinget, er vel en appel af en vis vægt, en ikke ubetydelig vægt.

Jeg tror dog, at vi kan gå et skridt videre ved at etablere et økonomisk råd som foreslået af den højtærede økonomiminister i lovforslaget om økonomisk samordning. Et sådant råd, ledet af et uafhængigt formandskab og med repræsentanter for alle sider af erhvervslivet og arbejdsmarkedet, vil gennem drøftelser af de økonomiske muligheder, som produktionen betinger, uden tvivl kunne medvirke til, at indkomstkra- v i de forskellige befolkningsgrupper bedre afstemmes efter, hvad der er økonomisk grundlag for, når sund balance skal opretholdes. For mig at se vil det være